

VED GRAVEN

Gud, når du til oppbrudd kaller, hele livets dag trer frem:
barndom, ungdom, moden alder, arbeid, hvile, gjerning, hjem.
Alt jeg ser i dødens port: sorg og glede, smått og stort.

Takk for alle livets gleder, tusenfryd ved veiens kant,
takk for sorgens stille steder, takk for hver en venn jeg vant!
Takk for minner, takk for håp, takk for smertens bitre dåp!

Gud, som meg til arbeid kalte, og som nå meg hvile bød,
du som mine dager talte, og som gav meg livets brød,
hjelp meg i den siste vakt! Kle meg i din hvite drakt!

T Lyder Brun 1913 - M Ludvig M. Lindeman 1864

*Vi vil gjerne få takke for vennlig deltagelse.
Familien*

*Trygve Harald
Amundsen*

* 03.06.1946 † 04.07.2023

Bjørnskinn kirke 14. juli 2023

BORNA
Borgen

ÅPNINGSSALME

Ytterst i verden, ytterst i vest
kan hende du seile di skute.
Kan hende du seile tilfeldig som gjest
- kanskje du går der i rute?
Uansett treng du et punkt som e fast
der du frakte di skjøre last.
Det e nok at det står der og brenn
- en trofast gammel venn.
Har du fyr, har du løkte langs din vei?
Har du fyr, et signal om riktig lei?
Ei lampe som gløde i mørket
og lose dæ ut og frem,
som tar dæ bort og hjemmefra,
men også tar dæ hjem.

Vårherre sa det da jorda vart te:
La det bli lys! Og det ble det.
Så satte han sol og måne og stjerne
opp så vi kunne se det.
Men det som Han glemte i skapningens gry
va alle de som e dømt til å fly
på havet i vær og vind
når skodde og mørke sett inn.
Har du fyr...osv

Et landemerke førr håp og drøm
- helst vil vi la det bemanne
der skarven flyr og der seien svøm
ute på kanten av landet.
Et hus i havet som står han a
og gjør en seiler så glad, så glad
og rope så sjøen skvett:
Æ vil bli sett!
Har du fyr, har du løkte langs din vei?
Har du fyr, et signal om riktig lei?
Ei lampe som gløde i mørket
og lose dæ ut og frem,
som tar dæ bort og hjemmefra,
men også tar dæ hjem.

Ola Bremnes

FØR TALEN

Fager kveldsol smiler over heimen ned,
jord og himmel kviler stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra bekken fred og ro,
ingi klokke bera honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar, bankande i barm,
til eg eingong blundar i Guds faderarm.

T. A. H. H. von Fallersleben 1837 - M. J. Chr. H. Rinck 1827

ETTER TALEN

Kor går du når du går ut av denne tia
te den andre sia, te ei anna strand.

Når du kommer over står det nån å vente
ser du nån du kjente gjer de dæ ei hand.

Ut i det ukjente inn i det blå
vente den ferga vi alle skal nå, vente den veien
vi alle skal gå uten bagasje
uten en tråd.

Nu e det du som går ut av denne flokken.
Høre du de klokken pappa, det e du
du som ringes over te den andre sia
ut av denne tia. Pappa, det e nu.

Klokken ska ringe så alle forstår
ringe for livet og alle som går.
Klokken skal ringe for oss og for dem
høre du pappa nu ring de dæ hjem.

Kari Bremnes